

Maček Titi

Pridobljeno iz Wikivira, dne 05. november 2020

Maček Titi
Svetlana Makarovič

Spisano: Tina Grile

Izdano: 1980

Dovoljenje: To delo je objavljeno s pisnim [dovoljenjem](#) avtorja, pod pogoji licence [Creative Commons Priznanje avtorstva-Deljenje pod enakimi pogoji 3.0](#).

Izvozi v formatu:

[epub](#)

[mobi](#)

[pdf](#)

[rtf](#)

[txt](#)

Ob cesti je hiša,
pred njo jevrtiček,
na vrtu drevesce,
na njem toži ptiček –
zakaj je razburjen,
zakaj trepeta?
Oj, mačku ušel je
minuto tega!

Tam gre po stezici
ob vrtni gredici
naš maček Titi
zelenih oči.
Od ranega jutra
ga lakota kolje,
nič čudnega, da je

tako slabe volje;
saj muc je prijazen
in rad ima ptice,
le škoda, da vsaka
ima perutnice ...

Ko blisk šine maček
na staro drevo,
zija skozi okno
in čaka, kaj bo.
O, soba je prazna,
zato se Titi
povzpne na polico
z geranijami.

Pa z tačko prevrne
cel lonec medu,
zato mu spodrsne –
nesreča je tu:
tresk-čof-bum! Je reklo,
pa maček Titi
in lonec zgrmita

v vodo z ribami!

No, krasno! Zdaj v sobi

je prava poplava,

neznanska nesreča,

neznanska zmešnjava,

vsevprek po preprogi

razbiti ležijo

akvarija kosci,

a ribe norijo,

zgrožene skakljajo

in že se duše,

prizor, da ti grejo

pokonci lasje! ...

Na vrhu omare

je dosti prahu,

tam gori stojita

dva lonca medu.

Le skok – in Titi

že čepi na omari

in z nje opazuje

zeleni akvarij –

poglej, si no, ribe,
si reče Titi,
na skok se pripravi
in šteje do tri ...

Ko blisk šine muc
skozi okno na plan,
po toči zvoniti
je, kajpak, zaman –
k drevesu se stiska
in z njega kaplja
umazana voda ...
Še zdaj trepeti.

Medtem je pritekla
v sobo gospa,
glasno zakričala
od groze, gorja,
okrog je letala
ko nora kokoš,
bridko je jokala:
Kaj rekel bo mož?!

Potem pa se zbere,
brž ribe pobere,
zaenkrat jih spravi
v kotliček za čaj –
počakajte malo,
takoj bom nazaj!

In skrbna gospa
oddrvi v trgovino,
kjer vidiš v izložbi
vseh vrst steklenino.

- Imate akvarije, prosim
lepo,
pa hitro, zaboga, mudi se hudo!

Mogoče prehitro
se je zasukala,
morda so jo zmedla
bila ogledala –
s police je zbila
posodo kristalno,
o ježeš, gospa,
to je katastrofalno!

Ko je poplačala
Vso škodo nastalo,
Ji komajda je
za akvarij ostalo.
A ko prodajalka
pobere črepinje,
misl prešine:
– Saj jutri vendar
moja tašča goduje,
gotovo od mene
daru pričakuje!
Kaj če bi poslala
ji vazo razbito –
seveda lepo
elegantno zavito,
potem bi se ji pa
zlagala tako,
da vaza se strla
je pač med potjo?!

Iz cekarja vzame
črepinjo stekleno,

od besa stojijo
na ustih ji pene,
srdito zažene
črepinjo ob tla,
tako je razkoračena
stara gospa.

Nikar, šepne snaha
s slabo vestjo,
posoda se strla
je pač med potjo ...
- Tako? Med potjo?
Pa razloži, kako
da je vsaka črepinja
zavita v papir? -
In že se med ženskama
vname prepir
in tašča popade
gospo za lase,
gospa vsa prestrašena
vije roke,
soproga, ki se vmeša,
po nosu dobi,

medtem tudi v kuhinji
kava vzkipi,
oj, kava vzkipi
in plin pogasi ...

Medtem je nesrečni
možiček zgroženo
poskušal pomiriti
taščo in ženo;
obupana žena
hiti v spalnico
in v joku se vrže
na posteljo -
pa v hipu odskoči,
na glas zavrešči -
uh, pod pregrinjalom
je maček Titi!

Užaljeno muc
odkoraka od nje,
ne meni za njene
se grenke solze ..
- No, zdaj me sovraži

še tale mačkon,
zavzdihne gospa
in se vrne v salon,
kjer tašča na sinovih
prsih ihti,
a on še sedaj
iz nosu krvavi ...

- Pomiri se, reče
gospa prizadeto,
no, prosim, izvoli,
boš cigareto?

- Naj bo, reče tašča
in sin ji prižge -
pa počí in trešči
in butne! In vse zleti v silnem pišu
visoko v zrak -
in vse premoženje
odnesel je vrag ...

Če ne bi Titi
mislil le na prevare,
pa tudi ne bi

takret cepnil z omare
in tudi akvarij
se ne bi razbil
in tudi Titi
bi se zmočil ne bil,
gospa pa bi kuhala
mirno doma
in ne bi povzročila
trohe gorja,
ne imela bi se
za kaj bati gospoda,
ne bi se razbila
kristalna posoda,
ne bi prodajalka
črepinj zavijala,
ne bi jih gospejini
tašči poslala,
pa tudi gospod
ne bi bil brez kosila,
uboga gospa
ne bi živcev izgubila,
bi tašča kazala

prijazen obraz
in ne bi pulila
ubožici las
in ne bi soprog
in nosu krvavel
in kavno kotliček
ne bi prekipel
in plin ne bi uhajal
po vsem stanovanju,
ne utapljala tašča
se v jedikovanju,
bi po cigareti
ne segla bila
in ne bi vžigalica ... et cetera.

Gospa in gospod
zdaj pri tašči živita
in tašča nenehno
z očitki ju pita ...
Pa maček Titi?
Ta kar dobro živi,
na tiho naklepa
še sto lumparij.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](http://wikisource.org)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Tina Grilc
- 89.143.38.58
- 86.61.30.78
- Dbc334
- 89.143.131.173
- 95.176.183.32

-
1. [↑ http://wikisource.org](http://wikisource.org)
 2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑ http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)